

ERZBISTUM
HAMBURG

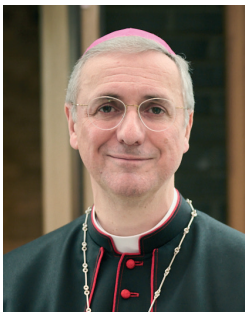

VYSKUPO ŽODIS 2026

ERZBISTUM
HAMBURG

Erzbistum Hamburg
Am Mariendom 4
20099 Hamburg
www.erzbistum-hamburg.de

VYSKUPO ŽODIS 2026

Proegzistencija – svarbus teologinis terminas. Jis reiškia, kad nė vienas iš mūsų netarnauja sau, negyvena sau (plg. Rom 14,7f), bet visada kitiems. Kaip krikščionys, mes visada esame proegzistencijos žmonės. Tai tiesiog išplaukia iš to, kad pats Jėzus Kristus negyveno sau, bet visą savo gyvenimą paskyrė kitiems, visai žmonijai. Todėl ir mums negali būti kitaip. Jėzus pats kviečia mus išeiti iš viso savireferentiškumo, t.y. sukimosi aplink save, ir įsipareigoti kitiems – nesvarbu, ar jie priklauso mūsų Bažnyčiai, ar ne. Galima pasakyti dar plačiau: Bažnyčia iš esmės visada yra ekstravertiška. Ji egzistuoja kitiems, pasauliui, žmonijai, o ne savęs išsaugojimui. Mes galime daryti gera žmonėms. Esame pašaukti gyvenimą pasaulyje padaryti gražesnį, išsaugoti kūrinių, ginti teisybę ir teisingumą, palydėti žmones jų prasmės paieškose ir dalytis mūsų tikėjimo grožiu arba tiesiog tyliai būti šalia jų ir padėti jiems nešti ar išverti tam tikrus dalykus.

Daugybė šventųjų, ypač „šalia esantys šventieji“ (popiežius Pranciškus), per visą istoriją mums rodo, kaip kūrybingam ir išradingam galima būti. Savo įvairovę jie parodo, kad proegzistencija suteikia džiaugsmą ir dovanoja džiaugsmą.

Toks buvimas kitiems taip pat slypi už sąvokos „siuntimas“ arba „misija“. Misija kilusi iš lotynų kalbos žodžio „mittere, missio“, kuris reiškia „siųsti, siuntimas“. Jėzus pats savo mokiniams nuolat kartodavo: „Eikite – eikite į visą pasaulį“ (plg. Mk 6,7 arba Mt 28,16 ir toliau). Šis misionieriškas aspektas tikintiesiems primenamas kiekvienoje šventų Mišių pabaigoje, kai diakonas sako „Eikite ramybėje“. Lotynų kalba „Ite, missa est“ – „Eikite, jūs esate siunčiami!“

Kadangi mūsų arkivyskupija pagal plotą yra didžiausia Vokietijoje, Meklenburge, Šlesvige-Holšteine ir Hamburge yra pakankamai laukų misionieriškai veiklai. Nors ilgus metus šis terminas buvo neigiamai vertinamas, šiandien teologijoje jis vėl vis dažniau vartojamas. Misionieriška dimensija siekia Jėzaus Kristaus laikus. Galbūt reikėtų pasakyti dar tiksliau: ji kyla iš paties Dievo esmės. Dievas yra misionierius. Jame yra gyvas ryšys tarp Tėvo ir Sūnaus Šventosios Dvasios bendrystėje. Dievas, įsikūnijęs Jėzuje Kristuje, ėmėsi didžiausios ir svarbiausios misijos kelionės, kokia tik gali būti: Jis atėjo pas mus, žmones.

Be šios dieviškosios misijos tikėjimas niekada nebūtų mūsų, žmonių, pasiekęs. Visi, kurie juo tiki, yra įpareigoti liudyti Jo dieviškąją meilę, ir visų pirma gyvenimu, kuris yra orientuotas į kitus.

Misija ir susibūrimas, SeSam – šiuo pavadinimu jau daugiau nei metus mūsų arkivyskupijoje įvairiais lygmenimis sprendžiame didelius pokyčius. Savo SeSam projektu norime aktyviai kurti ateities iššūkius, o ne tiesiog leisti jiems mus užklupti. Matome, kad mažėja ne tik pašauktų dvasininkų ir profesionalių sielovados darbuotojų skaičius, bet ir mūsų finansinės galimybės. Iš daugelio parapijų žinau, kaip sunku rasti savanorių ir aktyvių žmonių, kurie tęstų parapijos gyvenimą. Todėl noriu ypatingai nuoširdžiai padėkoti visiems, kurie įvairiuose komitetuose, katechezėje, parapijos tarnystėje ir liturgijoje, ministrantų tarnystėje ir jaunimo darbe, bažnytinėje muzikoje ir kitose srityse asmeniškai prisideda prie vietos parapijos ar arkivyskupijos veiklos ir padeda daugeliui žmonių. Visiems jums nuoširdus – Dievas teatlygina!

Šiuo metu man svarbu konkretizuoti mūsų misiją. Leiskite man užduoti keletą tiesioginių klausimų, kuriuos kiekvienas gali priimti į širdį: Kam jaučiuosi pašauktas? Kam galėčiau padėti? Kaip? Kur laukia kas nors artumo ar bendrystės ženklų? Ką galėtume kartu nuveikti mūsų bendruomenėje, pvz., aplankyti senus žmones ar vienišus? Tarp paminėtų yra ir daug jaunų žmonių. Kur mūsų rajone matome

skubiai sprendimo reikalaujančią problemą? Jei mūsų jėgos yra menkos, kas vis dėlto yra mūsų galimybių ribose ir kur mums reikia sąjungininkų? Jėzus savo mokinius dažniausiai siuntė po du; tai ir šiandien gali būti labai stiprinantis dalykas. Galbūt šie klausimai padės mums atrasti savo, kaip krikščionių, misiją. Galbūt apie tai padės pasikalbėti su tais, kurie jau yra kelyje ir taip gyvena savo misiją.

SeSam – misija ir susibūrimas. Pastarųjų dešimtmečių teologijoje dažniausiai buvo labiau pabrėžiamas susibūrimas, dažniausiai vartojant lotynišką terminą *communio*. Tai girdėdami, mes greitai pagalvojame apie komuniją. Kristaus kūno ir kraujo priėmimas yra giliausias mūsų broliško bendravimo pagrindas. Dalydamiesi Jėzumi Kristumi, mes formuojame Bažnyčios bendruomenę. Eucharistija yra bažnyčią formuojantis veiksnys, ir iš čia mes esame siunčiami. Mes nesame bažnyčia savo jėgomis ir galimybėmis, mes niekada negalime patys sukurti bažnyčios. Kuo giliau esame susiję su Kristumi, tuo labiau esame susiję tarpusavyje.

Jei ateityje, deja, nebegalėsime taip dažnai švęsti Eucharistijos arba kelias į Mišias taps ilgesnis, man labai svarbu, kad vis tiek reguliariai susirinktume maldai ir pamaldoms. Tai gali būti intensyviai parengti Dievo Žodžio šventimai, tai gali būti tylos ir adoracijos laikas, Gavėnios metu – Kryžiaus kelio malda. Manau, kad kitos maldos formos yra rožinis arba meditacinė Taizė malda. Kaip gerai, kai namų ar šeimos rateliai susirenka ir pradeda arba baigia malda ar Biblijos skaitymu!

Leisti sau būti siunčiamam, susiburti ir gyventi bendruomenėje iš maldos – šie du poliai yra glaudžiai susiję. Todėl man patinka, kad SeSam projektas yra pateikiamas kaip „tvarkaraštis“, kaip maršruto planas. Visi svarbūs punktai yra pavaizduoti kaip tarpusavyje susijusios stotelės; šešios pagrindinės temos yra pavaizduotos kaip geležinkelio linijos. Tai gražus vaizdas, parodantis, kad mes – kaip ir viešajame transporte – esame kartu kelyje. Panašiai kaip didmiestyje pirmiausia reikia susiorientuoti ir susipažinti su transporto tinklu, taip dabar mums svarbu susipažinti su „kelionės planu“ Hamburgo arkivyskupijos ateiviai. Žinau, kad dabartiniai pokyčiai, susiję su

SeSam, kai kuriems kelia baimę ir nerimą. Važiuokime kartu – vietos užteks visiems ir niekas neturės pradėti kelionę vienas. Todėl ir prašau, kad mes kartu ir drąsiai leistumėmės į kelionę – kaip Ansgaras, mūsų pirmasis vyskupas, savo kelionėje į Skandinaviją, kurios 1200-osios metinės šiemet. Būkime vieni kitiems kaip krikščionys, kurie – kaip mums parodė Ansgaras – gyvena proegzistencija ir leidžiasi drąsiai siunčiami į misijas.

Jūsų

Erzbischof Dr. Stefan Heße

bischofshaus@erzbistum-hamburg.de

 @erzbistumhamburg

 fb.com/erzbistumhamburg